

страх от бъдещето
 климатична катастрофа
 озонна дупка
 война
 земетресение
 терор
 паника
 разрушаване на околната среда
 вълна от бежанци
 СПИН
 Наводнения
 ГЛАД

Това засяга всички ни! Искате ли да знаете накъде вървим, прочетете тази статия и попълнете талона!

Бъдеще без илюзии

През изминалите години светът бе свидетел на нарастващи по размер катастрофи. Суши, наводнения, метежни урагани и земетръси се редуваха без спир. Хиляди загубиха живота си при страшни злополуки по земя, по море и по въздух; милиони гладуват; много страни са финансово банкрутирали, неспособни да изплатят дълговете си. Войни, народни въстания, експлозивният прираст на населението и непрестанното разрушаване на природната среда навяват страх, когато човек гледа към бъдещето.

Много от тези събития са ясно предсказани в Библията (Мат. 24:4-31; Лука 21:25-28; Откр. 6:12-17; 16; 17; 18). Бог винаги е предупреждавал хората за приближаващи събития, които са ги сполетявали поради тяхното безбожие (Исаия 24:5-20; 46:9.10; Амос 3:7; Откр. 1:1).

Поуки от миналото

Бог яви напр. на Ной за идването на всемирния потоп, на Аврам и Лот за унищожаването на градовете Содом и Гомор, и на Моисей за бедствията над Египет.

Тези събития, описани в Библията, ни служат днес като примери за поука, които ни показват, че всички пророчески предупреждения в нея са се изпълнили по удивителен начин, както и в бъдеще ще се изпълнят (1Кор. 10:6-12; 2Петр. 2:5-9; Евр. 4:11).

Включително и настоящото предупреждение от Бог към нас, последното човешко поколение, израз на което е

ТРОЙНАТА АНГЕЛСКА ВЕСТ

което намираме в глава 14 от Откровението на Иоана. То е последното наставление от Бог към всички хора преди връщането на Исус Христос като цар и съдия. Това послание съдържа най-сериозното предупреждение за предстоящ съд, което може да се намери в Библията:

1. **“Бойте се от Бога, и въздайте Нему слава, защото настана часът, когато Той ще съди, и поклонете се на Този, който е направил небето и земята, морето и водните извори.”**

2. **“Падна, падна великият Вавилон, който напои всички народи от виното на своето разпалено блудствуване.”**

3. **“Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, той ще и да пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и жупел пред светите ангели и пред Ангето. И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и ония, които се покланят на звяра и образа му, не ще имат отдиш ни денем, ни нощем, нито кой да е, който приеме белега на името му.” Откр. 14:7-11**

Този зов е от жизненоважно значение за всеки! Но как можем да се предпазим от това, да отправяме молитвите си към споменатия звяр и образа му, или да приемем неговия белег, като не знаем какво те означават? Тук липсват на познание има смъртоносни последствия. **“Людете ми загинаха от немане знания”** Осия 4:6; виж Исаия 29:13.14.

Но Бог е оповестил, че иска да дари познание на искрените (Притчи 2:1-7; Дан. 12:4.10; Мат. 7:7.8).

“Заклевам се в живота си, казва Господ Иеова, не благоволя в смъртта на нечестивия, но да се върне нечестивият от пътя си и да живее. Върнете се, върнете се от лошите си пътища, защо да умрете, доме Израилев?” Езекиил 33:11 (срв. 2Петр. 3:10.11; Мал. 3:18-20).

Какво означава звярът с особения белег?

Преди да се занимаем със звяра, трябва да разберем основните предпоставки и развитието на историята до този звяр. Най-добре е да се започне с книгата на Даниил, която по блестящ начин предсказва историята от 6. век пр. Хр. до днес.

Обяснението на там използваните символи не е оставено на човешко гадание. Библейските мъдрости са предварително написана история. Библията сама ни предоставя и ключа към проумяването им. (2Петр. 1:20).

Звяр означава в пророчеството един цар или царство. Това става ясно от Даниил 7:17.23: **“Тия четири големи звяра...са четирма царе... Четвъртият звяр ще бъде четвъртото царство на света...”**

В Даниил 7:3 се казва: **“И четири големи звяра възлязоха из морето...”** – **“Море”** или **“вода”** представя **“люде и множества, народи и езици”** (Откр. 17:15; виж Ис. 8:7). В глава 7 от книгата на Даниил бъдещите световни царства биват показани на пророка като зверове. Паралелно изобразяване намираме в Даниил 2:27-45, където отделни части от тялото на една статуя символизират по точен начин протичането на световната история.

Лъвът

“Първият бе като лъв...” Дан. 7:4 (срв. Дан. 2:37.38). Той изобразява **Вавилонската империя** (608-538 пр. Хр.), която владее света по времето на Даниил. Крилатият лъв можете и днес да видите в Берлинския музей Пергамон-исторически свидетел от онова време.

Мечката

“След това, ето друг звяр, вторият, приличен на мечка, който се подига от едната страна, и имаше три ребра в устата си между зъбите си; и му думаша така: Стани, изащ много месо” Дан. 7:5. Този звяр има същото значение както сребърната гръд и двете ръце на статуята (образа) в Дан. 2:32.39. Той изобразява силата, която идва на мястото на Вавилонската империя: двукратна империя Мидоперсия (538-331 пр. Хр.). Тя представлява на две разделена империя, в която първо управляват мидяни, а по-късно перси. Двете ръце и повдигнатата от една страна мечка показват ясно тази особеност. Това означава, че едната част е по-силна от другата. Трите ребра символизират нациите, които са завладени от мидоперсите, а именно Вавилон, Лидия и Египет.

Леопардът

“Подир това, като погледнах, ето друг звяр, приличен на леопард, който имаше на гърба си четири птичи крила; тоя звяр имаше и четири глави; и даде му се власт.” Дан. 7:6. Също и този звяр намира съответствие в Дан. 2:32.39. Това е **гръцката империя** (331-168 пр. Хр.), която под Александър Велики поробва

персите и след неговата смърт се разпада на четири части (диадохо-империи) – изобразени чрез четирите глави (Македония, Тракия, Сирия и Египет).

Четвъртият звяр

“Подир това, като погледнах в нощните видения, ето четвъртият звяр, страшен и ужасен и върде як; той имаше големи железни зъби, с които пояждаше и сломяваше, като стълкваше останалото с нозете си; той се различаваше от всичките зверове, които бяха преди него; и имаше десет рога.”

Дан. 7:7. И този звяр намираме отново в Дан. 2, стих 33 и 40.41. Четвъртата велика сила, която идва след гърците, е **Римската империя** (168 пр. Хр.-476 от Хр.). Този звяр е толкова различен от всичките зверове, които Даниил познавал, че той не бил в състояние да го опише по-подробно.

“Десетте рога” в Дан. 7:24 означават, че **“десет царя ще произлязат от туй царство”**. Историческа истина е, че Римската империя се разпада през 476 г. от Хр. и на нейно място настъпват десет царства, а именно десетте германски племена, които днес образуват европейските държави. Паралелно към Дан. 7:7 те биват изобразени в Дан. 2:42-44 като десетте пръста на кратката на статуята. Това са следните племена: 1. алемани (Германия), 2. франки (Франция), 3. англосакси (Великобритания), 4. бургунди (Швейцария), 5. вестготи (Испания), 6. суеви (Португалия), 7. ломбарди (Италия); 8. херули, 9. вандали, 10. остготи.

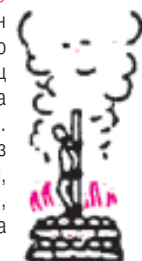
Малкият рог

“Като разглеждах роговете, ето, между тях излезе друг рог, малък, пред който три от първите рогове се изкорениха; и ето, в тоя рог имаше очи като човешки очи и уста, които говореха надменно.” Дан. 7:8

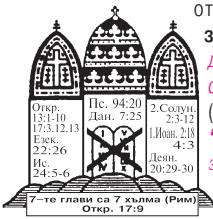

Различните упътвания за идентифициране:

1. Той излиза **между** десетте рога (царства) и **три** от десетте рога биват изкоренени от силата му.
2. В Дан. 7:24 се посочва: малкият рог трябва да излезе след появата на десетте рога. Само една сила в историята се покрива с това описание. В самият Рим, в центъра на разпадналата се световна империя, възниква след 476 г. от Хр. Папската империя – едноличното управление на католицизма. При разгръщането на нейната сила биват изкоренени **три** от германските народи – **херули, вандали и остготи**. Чрез декрета на източноримския император Юстиниан (Codex Justinianus) през 533 г. от Хр. римският архиепископ бива провъзгласен за глава на всички християнски църкви. След като и последното от трите ариански племена (остготи), които се противопоставят на този декрет, (538 г. от Хр.) биват разбити от императорския генерал Велизарий и изгонени от Рим, бива укрепена и политическата управленска позиция на папския Рим за период, предсказан в Библията (виж по-долу).
3. В Дан. 7:25 се казва, **“че той ще унищожи светите на Всевишния”** – един намек за голямо християнско преследване. Никой, познаващ историята, не ще отрече, че и това описание отговаря на Папската империя. Страшните преследвания през Средновековието (публични изгаряния, гонения срещу инакомислещите, кръстоносни походи) са познати и тъмна страница от историята.

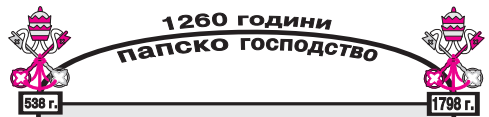
4. По-нататък се казва: "...и ще замисли да промени времена и закони..." Папската система наистина промени Божия закон, десетте Божии заповеди, като

отстранени от катехизма **втората заповед**: "да не си правиш кумир... да не им се кланяш, нито да им служиш", а **четвъртата заповед**: (единствената, която засяга "времето") "Помни съботния ден, за да го освещаваши" – променя, като пренася Божия почивен ден от седмия върху първия ден на седмицата (виж 2 Сол. 2:3.4; Пс. 94:20). Тя променя "времето" за молитва. Погрешен ден за молитва бива въведен. На мястото на първоначално непроменливата събота (виж Изх. 20:8-11; 31:13.16.17; Ез. 20:12; Ис. 56:2.3.6.7; Пс. 88:35; Евр. 4:1-11; Яков 2:1) на **седмия ден**, който бе почитан от Христос и апостолите (Лука 4:16; Мат. 24:20; Деян. 13:42; Евр. 4:10.11), бе приет **първия ден** на седмицата (езическия "ден на слънцето"), който Бог никога не е посочавал като ден за молитва, а напротив, предупреждава своя народ да не го приема (Откр. 14:9-11; 16:2; 19:20; виж Езек. 8:16-18).

5. "И даде му се да говори и с устата си горделиво и богоулно;...и отвори устата си да изрече хули против Бога, да хули името Му и скинията Му, па и ония, които живеят на небесата." Откр. 13:5.6 (виж Дан. 7:8.25; 11:36; 2 Сол. 2:3.4). Как Библията дефинира богоулство? При една нападка срещу Исус го обвиняват в богоулство: "...защото ти, бидейки човек, правиш себе си Бог" Йоан 10:33. Друга форма на богоулство намираме в Лука 5:21: "Кой е тоя, който богоулува? Кой може да прощава грехове освен един Бог?" И двете форми на споменатото богоулство отговарят на папството ("Ние заемаме на тази земя мястото на Всевишния." Енциклопедия Папа Лъв XIII, 20.06.1894 г.). Папата бива често наричан "Свети отец", въпреки че Исус забранява това обръщение към човек (Мат. 23:9), тъй като то се отнася изключително само за Отца в небето (Йоан. 17:11).

6. В Дан. 7:25; 12:7 и Откр. 12:14 папското владичество бива предсказано от пророците като **три и половина времена**, в Откр. 11:2 и 13:5 като **42 месеца** и в Откр. 11:3, респективно Откр. 12:6 като **1260 дни**.

Библиейският мащаб за пророчески данни за време, а именно **1 ден = 1 година** (виж Езек. 4:6 и Числа 14:34), показва ясно, че тук става въпрос за един и същ период от 1260 действителни години. Едно време означава в тогавашното езиково разбиране една година. Тогавашно се е смятало в лунни години по 360 дни за година. Един лунен месец се състои от 30 дни (виж Бит. 7:11.24; 8:4). От това разсъждение става ясно, че 3,5 времена (години), умножени по 12 месеца, са 42 месеца, и от друга страна 42 месеца, умножени по 30 дни, са 1260 дни, т.е. 1260 действителни исторически години.

И действително, виждаме, че и този предсказан период е потвърден от историята: прогонването на остготите през **538 г. от Хр.** като последен, опълчил се срещу папското управление "рог", бива всеобщо признато като началото на политическата първосила на папството. Ако от този исторически момент изброим 1260 години, достигаме до **1798 г. от Хр.** Точно в тази година, в хода на френската революция, папа Пий VI бива пленен от френския генерал Бертие. Папа Пий VI умира в затвора. Така се изпълва и пророчеството: "Ако някой завежда в плен, и той в плен ще отиде." Откр. 13:10 (буквален превод на Новия Завет). Никога повече папството няма да има такава сила и влияние, както до тогава. Въвежда се демократична конституция и Рим бива провъзгласен за република. По този начин се пречупва политическата сила на папството – точно както е предсказано в пророчеството – след 1260 години.

В Откр. 13:1-10 е описана накратко историята на папската сила, как тя произлиза от Римската световна империя, 1260 години управлява и накрая бива поразена със смъртоносна рана.

7. В Откр. 13:3 четем: "И видях една от главите му като-че-ли смъртно ранена; **но смъртоносната му рана оздравя; и цялата земя учудена отиде след него...**" Оттук се вижда ясно, че тази сила ще съществува до идването на Исуса (виж Дан. 7:21.22).

8. Във времето между нанесената му смъртоносна рана и повторното вземане на властта вниманието е насочено към един друг звяр: "И видях друг звяр, който възлизаше от земята; и имаше два рога, прилични на агнешки; а говореше като змей. Той упражняваше всичката власт на първия звяр в неговото присъствие и принуди земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр, чиято смъртоносна рана бе оздравяла." Откр. 13:11.12

Коя сила се описва тук?

Символите:	Тяхното значение:
1. Възлизаше от земята (Откр. 13:11).	1. Произлиза от нова или рядко заселена страна.
2. Излиза по време на падането на звяра от морето (1798, Откр. 13:1.3.10).	2. Става нация, когато се пречупва силата на папството (1763-1800).
3. Има два рога като агне (Откр. 13:11).	3. Два християнски принципа му дават сила (гражданска и религиозна свобода).
4. Няма корони върху рогата (Откр. 13:11).	4. Не монархии, а републики.
5. Упражнява сила като първия (Откр. 13:12).	5. Става най-голямата световна сила.

Само една сила в историята отговаря на всичките пет пророчески белега – Съединените Американски Щати, които се обединяват в годините между 1763-1800. В **Откр. 13:11-18** виждаме, че безобидни в началото, САЩ до края ще прерастнат в определена световна сила. В пророчеството се посочва, че **Америка, чрез издигането на един образ, ще доведе човечеството дотам, да се моли на звяра със заздравялата смъртоносна рана.** Този образ представлява точно копие на това, което е папството през неговото **1260 години траещо господство**. Споменатото преклонение пред звяра позволява без съмнение да се заключи, че тук се касае за една религиозно-политическа сила.

В Дан. 3:5.10.14.18.28 ясно е подчертано, че религиозното почитане на човешки образи и символи на сила е еднозначно с прекланянето пред кумири и е в противоречие с **втората Божия заповед** (Изх. 20:4-6). Неделята представлява символ на силата, знак на папския авторитет – че той може да въведе собствени заповеди (**виж самоопачението на католическата църква по-долу!**). Така пророчеството ни показва, че Америка, чрез изграждането на един "образ", ще въведе принудително почитането на неделята ("белег на звяра"). **Образът не е нищо друго, освен пропаднало протестанство в междуцърковния съюз, който ще се обедини с държавната сила за да въведе принудително религиозни закони.** Цял свят ще се подчини на тази заповед да се почита неделята (виж книгата: "Великата борба"). Гордостта на папството се състои в това, че е успяло да промени десетте Божии заповеди. Това ще е решаващият въпрос на бъдещето – въпрос на живот и смърт (Откр. 13:14.15): на Бог ли да се подчиняваме или на човешки заповеди (Мал. 3:18.19; Откр. 16:2).

Обърнете внимание на указанието, че Америка "вършеше големи знамения, дотам щото да направи и огън да излиза от небето на земята пред човеците; (да си спомним хвърлянето на атомната бомба през 1945 над Хиросима, въздушната война над Ирак или също така все по-широко разпространяващия се фалшив духовен огън на харизматичното движение, чието начало бе поставено в Америка) и мамеше живеещите на земята чрез знамения, които му беше позволено да извърши пред звяра, (виж Мат. 24:24), като казваше на живеещите на земята да направят образ на звяра (папството), който беше ранен от сабията и оздравя" (Откр. 13:13.14).

Папството претендира, че промяната на Божията събота е негово дело, и гледа на това като израз на силата си в сферата на религията (виж Дан. 7:25): "Неделята е католическо въведение, и неговите претенции да се

светопочита могат да бъдат оправдани само на католическа основа...В светото писание не може да се намери от началото до края едно място, в което да се одобрява преместването на седмичното обществено поклонение от последния върху първия ден на седмицата." (Католическа преса, Сидни, 25.8.1900)

"Ние празнуваме неделята вместо събота, защото **католическата църква на църковния събор в Лаодикия през 364г.от Хр. премества светостта на съботата върху неделята.**" ("The Convert' Catechism of Catholic Doctrine от П. Гайерман, един научен труд, който получава "Апостолско благоволение" от папа Пий X на 25.01.1910)

"Седмият ден на седмицата – Съботата – бе празнуван и признат като такъв от Христа, апостолите и първите християни до Лаодикийския църковен събор, на който нейното празнуване бе почти отменено. Този събор в Лаодикия първо омилотвори спора относно Господния ден, а след това забрани и анатемоса пазенето на съботата." (Уилям Прайн, известен английски теолог, от "Дисертация по Господния Ден", срт. 32)

"Съботата – най-известният ден в Десетозаконието премина в "Господния ден". Това, както и други подобни не беше резултат от Христова проповед (защото той каза, че не е дошъл да отмени Закона, а да го изпълни), а поради авторитета на църквата." (Архиепископът от Реджо, проповед на 18.01.1562 – Манси XXIII, стр. 526)

"Светата католическа църква бе тази, която премести почивния ден от събота в неделя – първия ден на седмицата... На коя църква се подчинява целият цивилизован свят? Протестантите проповядват страхопочитание към Библията и въпреки това чрез празнуването на неделята признават силата на католическата църква. Библията казва: "Помни съботния ден, за да го освещаваши!", но католическата църква казва: Не, тачи първия ден на седмицата! – и целият свят се подчинява!" (Отец Енрайт, 15.12.1889)

"Разбира се Католическата църква претендира, че променянето [на Съботата в неделя] бе нейно дело... И това деяние е един белег на нейния църковен авторитет по религиозни въпроси." (Х.Ф.Томас, канцлер на кардинал Гибонс, 02.10.1895)

9. В Откр. 13:18 намираме друг белег – числото на звяра: "Който е разумен, нека сметне числото на звяра, защото е число на човек; а числото му е **шестстотин шестдесет и шест.**"

Едно от прозвищата на папата е: "Vicarius Filii Dei", което преведено, значи: "Наместник на Божия син". В отговор на един читателски въпрос католическото списание "Our Sunday Visitor" от 18.04.1915 пише: "Буквите, гравирани на папската митра (по-правилно тиара), са: 'Vicarius Filii Dei', което само по себе си е

V* - 5
I - 1
C - 100
A - 0
R - 0
I - 1
U* - 5
S - 0
F - 0
I - 1
L - 50
I - 1
I - 1
D - 500
E - 0
I - 1
666

*U и V имат в латинския език една числова стойност

богоулство, тъй като пренебрегва истинския наместник на Христос на земята – Светия дух (Йоан. 16:12-15; 14,26; Римл. 8:26). Това обозначение е "името на звяра" (стих 17). По указанията от стих 17 и 18 излиза числото на неговото име **666**. Тъй като в латинския език определените букви имат същевременно и числови стойности, то те трябва само да се сборуват. Това е пророчеството за **АНТИХРИСТА** (виж 2 Сол. 2:3-12; 1Йоан 4:3; 2Йоан 7; Римл. 8:3). Гръцката дума "антихрист" означава "онзи, който сядя на мястото на Помазания (от анти=срещу, вместо, и крио=помазвам)" (буквален превод на Новия Завет, стр. 371).

С други думи антихрист е онзи, който се представя за наместник на Христос – точно това, което папата претендира, че е! Ако папата трябва да се представи с езика на Новия Завет, то той трябва да каже: "Аз съм антихрист!"

Исус Христос е след неговото Възнесение единственият истински първосвещеник в небесното светилище, "служител на истината, скития, която Господ е поставил, а не човек" Евр. 8:1.2. Тук Исус посредничко ежедневно чрез жертвената си кръв по пътя към трона на опрощението на небесния Отец (Йоан 14:6.13.14; Римл. 8:34), към който ние можем да пристъпим без човешко посредничество, само чрез вярата и доверието към помирителната кръв на Христос по всяко време чрез нашата молитва (Евр. 4:14-5.10; 7:25; Мат. 6:6-15). Учението за допълнителното посредничество чрез хора или "починали свети" е израз на богохулството на "звяра" (според Откр. 13:6) срещу Бог и неговата скития на помирение в небето (виж Дан. 8:11-14 и 12:11 - там това обстоятелство е описано като "жестоко опустошение", съответно "престъпление срещу светилището").

Белегът на звяра

Това не е външен знак, който бива налаган на всеки човек срещу волята му. Ако човек не можеше да се брани срещу него, то Божие предупреждение, този белег да не се приема, би било безмислено. Тези, които отхвърлят **белега на звяра** (знак на авторитет или принадлежност), се описват като: "...които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса." Откр. 14:12. Това са тези, които са приели Божия печат (Откр. 7:3.4; 14:1), те са победители над белега на звяра (Откр. 15:2; срв. Дан. 3), значи белегът на звяра означава престъпването на Божиите заповеди (виж Яков. 2:10), защото Божият печат, неговият съюзен знак, се намира в десетте Божии заповеди (виж долу).

Белегът на звяра бива приет на челото или на ръката (Откр. 13:16; 14:9). Челото символизира съзнанието (вяра, знание), ръката е символ на човешкото деяние (спазване или неспазване на Божиите заповеди). Това ни показва също Втор. 11:8.18 (виж Втор. 13:1-6), което се отнася до спазването на **всички** Божии заповеди.

Който разбира изискванията на четвъртата Божия заповед, а отхвърля нейното изпълнение, за което Бог казва, че то е знак на Неговия авторитет, и вместо него почита това, което Рим е избрал за белег на своята върховна сила, то той приема знака на съюза с Рим, белега на звяра. Едва тогава, когато трябва да се избира с народен неделен закон между Божиите заповеди и човешките, то тези, които продължават да престъпват Божиите заповеди, приемат белега на звяра. За прякия поддръжник на неделата важи: "Бог, прочее, без да държи бележка за времената на невежеството, сега настоява всички човещи навсякъде да се покаят." (Деян. 17:30)

Божият печат

Един знак или печат се използват в Библията с едно и също значение (Римл. 4:11).

Един официален печат притежава три детайла:

1. Името на владетеля – напр. Калоян
2. Титла – напр. "цар"
3. Област на владение – напр. България

Печатът Божи, Неговият вечен съюзен печат е свързан с Неговия закон и се съдържа в четвъртата Божия заповед (Изх. 20:8-11): "Помни съботния ден (шабат), за да го освещаваш. Шест дни да работиш и да вършиш всичките си дела; а на седмия ден, който е събота на Господа твоя Бог, да не вършиш никаква работа, ни ти, ни синът ти, ни дъщеря ти, ни слугата ти, ни слугинята ти, нито добитъкът ти, нито чужденецът, който е отворил вратите ти. Защото в шест дни Господ сътвори небето и земята, морето и всичко, що има в тях, а на седмия ден си почина; затова Бог благослови съботния ден и го освети." (виж Изх. 31:13.17.18).

Въпреки, че пред Бог всички Божии заповеди са еднакво важни (Яков. 2:10), само в четвъртата заповед откриваме характеристиките на Божия печат:

1. Името Божие: "Господ, твоят Бог"
2. Титлата: "Творец" ("направи")
3. Област на власт: "Небето и земята, морето и всичко, що има в тях."

Библията говори за Съботата като за **вечния** знак Божи: "Съботите Ми непременно да пазите, защото това е (вечен) знак между Мене и вас във всичките поколения, за да знаете, че аз съм Господ, който ви освещавам." Изх. 31:13 (виж стих 16.17; Езек. 20:12.20)

Исус е казал: "Да не мислите, че съм дошъл да разруша закона или пророците; не съм дошъл да разруша, но да изпълня. Защото истина ви казвам: Докле премине небето и земята, ни една йота, ни една точка от закона няма да премине, докато всичко не се събдне." Мат. 5:17.18.

И ето един момък дойде при него и рече: "Учителю, какво добро да сторя, за да имам вечен живот?" А той му каза: "...но ако искаш да влезеш в живота, пазя заповедите ... не убивай; не прелюбодействуй; не кради; не лъжесвидетелствуй; почитай баща си и майка си; и обичай ближния си като себе си." Мат. 19:16-19.

Седмият ден-съботата е важна част от Божиите закони, ежеседмично възпоминание на Христос като наш творец и избавител (в събота Той си почина в гроба).

"В началото бе Словото; и Словото беше у Бога; и Словото бе Бог... и Словото стана плът и пребиваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълна с благодат и истина." Йоан. 1:1-3.14

Аналогично на обещаната на народа Израил спокойствие при заселването му в земята Ханаан, съботата е едно напомняне за обещаната "съботна почивка" при заселването на небесния Ханаан (2Петр. 3:13; Евр. 11:10.39.40; Откр. 21:2), което ще се осъществи при Христовото завръщане (Евр. 3:10-19; 4:1-11, сравни Втор. 4:1-2; 1Кор. 10:11-13) след **6000** годишно лутане из "пустинята на човешката история" от грехопадението до рая (новата земя).

Ако човек ни направи труда да събере отбелязаните в Библията годишни данни за отделните поколения, споменати там от Адам насам, то до Христа излизат около **4000** години (виж Атлас на световната история, 1990, К. Тинеман, изд. Шутгарт-Виена). Така и от тук става ясно, че ние наистина сме достигнали до края на предопределената от Бог световна история – **до края на 6-тото хилядолетие**. Относно завръщането на Христос Библията ни казва: "...че за Господ един ден е като хиляда години, и хиляда години като един ден." (2Петр. 3:8).

Също така и вие, когато видите всичко това, "да знаете, че Той е близо при вратата"? (Мат. 24:33).

Божият народ бива наричан в Новия Завет **духовния народ Израил**, който чрез вярата в Исус Христос ще получи духовно същепознание (виж Кол. 2:11.12; Римл. 2:28.29; Гал. 3:6-9.28.29; 5:6; 6:15; Римл. 11:25; 1Петр. 2:9.10). Новият съюз с Христос поражда чрез творческата си сила едно ново сътворение у всеки човек, предсказано още от пророк Еремия: "Но ето заветът, който ще направя с Израелиевия дом след ония дни, казва Господ: ще положа закона Си във вътрешностите им, и ще го напиша в сърцата им; аз ще бъда техен Бог и те ще бъдат Мои люде." Ерем. 31:31-33.

Така народът Божи винаги ще носи високо Неговите закони: "Тогава змоят се разяри против жената, та отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исуса." Откр. 12:17 (в пророчеството жената е символ на църква, а пропаднала жена – на пропаднала църква – виж 2Кор. 11:2; Езек. 16; Откр. 17; 18).

Сега разбираме, какво се има пред вид в тройната ангелска вест от Откр. 14:

1. Тя ни казва, че **съдебния процес** (т.е. присъдата над нашия вечен живот) **се състои сега пред Небесния съд** (стих 6.7).
2. Тя ни казва, че **и** протестанството също е пропаднало (стих 8) и, съгласно Откр. 18:1-5, "е станало жилище на дявола и на всеки лъжлив дух." Към всички искрени християни ангелът извиква: "Излезте от него, люде мои, за да не участвувате в греховете му и да не споделяте язвите му." Откр. 18:4.
3. Едно много сериозно и изпълнено с любов предупреждение от Господ до целия свят: **Всички, които се кланят на папството или "на неговия образ" (т.е. протестантските църкви, влезли в съюз с него), като се подчиняват на принудата да празнуват неделата, ще приемат белега на звяра и с това ще си навлекат вечната смърт** (Откр. 14:9-11).
4. Стих 12 ни сочи групата хора, които не ще получат белега на звяра: **те пазят всички Божии заповеди** (също и заповедта за празнуването на съботната почивка в седмия ден; виж Деян. 7:38) и имат вярата на Исуса.

Можете ли да преминете успешно съдебния процес?

Първият ангел говори за Божия съд, който се състои в небето **преди** Христовото завръщане (срв. Дан. 7:9-12; 2Кор. 5:10), тъй като преди Неговото пристигане трябва вече да е известно, кой от мъртвите ще бъде събуден за вечен живот и кой от живите ще бъде отнесен в небето при явяването Му (1Сол. 4:15-17; Йоан. 5:27-29; Откр. 20:5-6). Библията говори още за съд в небето по време на 1000-та години **след** Христовото завръщане, в който ще вземат участие всички вярващи като имачи също съдебната дума, и на който ще бъде обявена и изпълнена присъдата над безверните мъртви и пропаднали ангели (Дан. 7:22; 1Кор. 6:2-3; Откр. 20:4) **след** 1000 години при събуждането на всички безверни (Йоан. 5:29; Откр. 20:7-15). Десетте Божии заповеди са непромененият мащаб в Божия съд (Екл. 12:13.14; Откр. 11:18.19; Пс. 88:35; Мат. 7:21); също така образцовото сърдечно отношение на Исус (Филип. 2:5; Римл. 15:5), за което се казва: "**Твоята воля, Боже мой, изпълнявам с удоволствие, и Твоят закон е в сърцето ми.**" Пс. 39:9 (виж Йоан. 6:38; 4:34; Пс. 39:7-9; Евр. 10:9; Лука 22:42). Ние се молим в "Отче наш": "**Твоята воля да бъде**", но как стои действително въпроса с осъществяването на Божията воля в нашия грешен живот? Библията казва: "**Грех е престъпването на Божия закон**" (1Йоан. 3:4) и "**заплата за греха е смърт**" (Римл. 6:23). Щом още от уста на пророка научаваме: "**Може ли етиопянин да промени кожата си, или леопард вътрешните си? Тогава как можете да правите добро вие, които сте се научили да правите зло.**" (Ерем. 13:23; виж Римл. 7:24) и ако се огледаме в нашия личен живот, ще установим, че нямаме шанс да издржим успешно Божия съд, т.е. да избегнем вечната смърт. Но въпреки всичко Бог е предоставил **път към спасението** за всички онези, които са слугували на Сатаната.

Този път, изпълнен с Божията любов, се казва "**Исус Христос**". "**Защото Бог толкова възлюбил света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот.**" Йоан. 3:16. Голгота стои като възпоминателен хълм за невъобразимата жертва, която бе необходима, за да се изкупи престъпването на Божия закон. Ето защо не бива никога да гледаме на греха като нещо безобидно (Римл. 6:15 до края). Затова Божията милост, изразена в посочения от Него път, не е евтина, тя предполага нашето съгласие и пълно отдаване на Бог. Исус казва: "**аз съм пътят, истината, и животът, никой не дохожда при Отца, освен чрез мене.**" Йоан. 14:6. Исус ни показа със своя живот пътя към Ощеца, пътя към вечния живот.

ТАЛОН

за книга и задочен курс върху Библията (моля отбележете с кръстче)

Великата борба

Тази книга (преведена на 45 езика) описва, каква светлина хвърля Библията върху минало, настояще и бъдеще.

Задочен курс върху Библията

Този допълнителен безплатен задочен курс има за цел, стъпка по стъпка да ви помогне по-добре да разбирате вашата Библия и да се убедите в достоверността на пророчествата в нея, отнасящи се до минали, сегашни и бъдещи политически, религиозни и природни световни събития.

Град: _____

Улица: _____

Име: _____

Получаването става след изпращане талона до издателя:

ЦАСДРД, София 1000, пощ.кутия 1202,
България

Без други разходи и задължения!

Как да получим вечен живот чрез Исус?

Исус отговаря днес както тогава: **"Пази Божиите заповеди... и следвай мен!"** Мат. 19:17.21, виж 1Петр. 2:21–25; Откр. 14:4. Да Го следваме, означава днес за нас, да изучаваме живота на Исус в Священото писание (Йоан. 5:39; 8:31.32) и да се вслушаме в неговите думи (Йоан. 3:36; Евр. 5:8.9; 11:8 до края; Яков. 4:7; Римл. 16:26). Тогава Светият дух ще ни въздейства така, както тогава по Св. троица, когато хората, разбрали греховете си, извикаха:

"Какво да правим?" Отговорът на Петър: **"Покайте се!"** (Деян. 2:37.38) По друг повод той каза: **"Затова покайте се и обърнете се, за да се зличат греховете ви."** Деян. 3:19

Законът Божи отразява като в огледало опетненото ни в греха (Римл. 4:15; 3:20; 7:7), от който Исус иска да ни измие чрез изкупителната си кръв. Това е рожденият час на човешката обич в отговор към Бог. Исус каза за грешниците: **"Прощават и се много грехове, защото тя обичаше много"** Лука 7:47. **"Ние любим Него, защото първо Той възлюби нас... защото ето що е (ответната) любов към Бога: да пазим Неговите заповеди; а заповедите Му не са тежки."** 1Йоан. 4:19; 5:3. Чрез любовта ни към Христа пораста у нас и силата, дадена ни от Бог, да преодолеем греха – **"Ако ме любите, ще пазите моите заповеди... и аз ще поискам от Отца ми, и той ще ви даде един помощник... Духът на истината."** Йоан. 14:15–17. Любовта и дадената ни от Светия дух сила ще ни направят способни да продълеем греха, както го е преодолел Исус (Йоан. 15:10; 1Йоан. 5:4.5; Откр. 3:21).

Чрез приемането човешки образ от сина Божи Исус Христос (Филип. 2:5–8; Йоан. 16:28) можем да бъдем сигурни, че Бог знае каква сила трябва да ни даде, за да можем да отговорим на изискването и да се противопоставим на изкушението на омаломощената от грехове плът. **"И тъй, понеже децата са съществата от общата плът и кръв, то и Той, подобно на тях, взе участие в същото, за да унищожи чрез смъртта този, който има властта, сиреч дявола. И да избави всички ония, които, поради страха от смъртта, през целия си живот са били подчинени на робство... Затова трябваше да се уприличи във всичко на братята Си, за да бъде милостив и верен първосвещеник в отношение към Бога, за да извърши омилостивение за греховете на хората."** Евр. 2:14–18.

Ние можем да получим тази сила, с която да преодолеем греха, само ако вярваме (Йоан. 6:28.29) в Исусовата образцова справедливост (безгреховното превъплъщение в плътта на греха – виж Римл. 8:3; Евр. 4:15) и приемем във вярата си неговата жертвена смърт в името на човека. (Йоан. 3:16; 1:29)

"Бягай за живота си!"
Бит. 19:17

"И така, пророческото слово повече се потвърждава за нас; и вие добре правите, че внимавате на него, като на светило, което свети в тъмно място, докато се азори и зорницата изгрее в сърцата ви." 2Петр. 1:19

"Вие изследвате Писанията, понеже мислите чрез тях да имате вечен живот, и те са, които свидетелстват за Мене." Йоан 5:39

"Но тези бяха по-благородни от солунците, защото приеха учението без всякакъв предразсъдък и всеки ден изследваха Писанията да видят дали то е вярно." Деян. 17:11

"Пророчества не презиравте. Всичко изпитвайте; дръжте доброто, а се въздържайте от всяко зло. А Сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати духът, душата и тялото ви без порок, до пришествието на нашия Господ Исус Христос. Верен е Онзи, Който ви призовава, и ще извърши това... Заклевам ви в Господа да се прочете това послание на всичките братя." 1Сол. 5:20–27

Исус не загина заради собствените си грехове, защото е писано: **"Примирете се с Бога, защото Той направи грешен Онзи, Който не е знаел грях, за да станем ние чрез Него праведните пред Бога."** 2Кор. 5:21 (виж 1Йоан. 3:5; Йоан. 8:46). Това означава обаче, че ние съжаляваме за нашата неправда, осъзнаваме греха (престъпването на Божиите закони) и се отвърщваме от него, и следваме покорно Бог (Притчи 28:13; 1Йоан. 1:6–10; 2:4; 3:3–10; 1Петр. 2:21; Мат. 10:34–39).

Вярата и покаянието са Божи подарък за този, който искрено търси. Бог поражда тогава и двете у нас чрез Неговия Свети Дух, само ако ние му дадем възможност. Вярата идва от оповестяване и изучаване Божие слово (Римл. 10:17).

Исус каза: **"Вие изследвате писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот, и те са, които свидетелстват за Мене."** Йоан. 5:39 (виж Лука 24:25–27; Йоан. 2:22; Римл. 16:26; Деян. 17:11.12).

Изучаването на по чудотворен начин осъществявите Божествените предсказания (столетия напред предсказана световна история и появата на Неговия Син) прави Божествения спасителен план чрез Христа достоверен и образува сигурна явява основа по отношение на бъдещите събития (2Петр. 1:19–21). При искрено изучаване на Божие слово един невидим Божествен учител ще ни предвещава: **"А Утешителят, Светият Дух, когото Отецът ще изпрати в Мое име, той ще ви научи на всичко, и ще ви напомни всичко, което съм ви казал... ще ви упътва на всяка истина... Твоего слово е истина."** Йоан. 14:26; 16:13; 17:17. Който отхвърли Божията покана за милост и съзнателно не слуша словото на истината, не го чете и не го изпитва, няма да получи спасяващата сила на вярата от Бог и ще се присъедини към тези, които са завинаги загубени (Ерем. 6:17–19; 9:12–15; Езек. 4:6).

"Но ако някому от вас не достига мъдрост, нека иска от Бога, който дава на всички щедро без да укорява, и ще му се даде." Яков. 1:5. Исус ни каза: **"Искайте, и ще ви се даде... и тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на чадата си, колко повече Отец ви, който е на небесата, ще даде добри неща на тях, които искат от Него!"** Мат. 7:7.11. И така, помолете се сега, както е направил Давид: **"Сърце чисто сътвори в мене, Боже, и дух постоянен обновявай вътре в мене!"** Пс. 50:12 (виж Пс. 138:23.24)

Който искрено вярва и се моли, ще узнае: **"За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява, Исус Христос."** Филип. 4:13.

Само ако следваме искрено Христа и му се осланяме като наш жив спасител, можем да развием характер, който да е подобен на неговия и да се подготвим за часа на завръщането Му. **"Ето заветът, който ще направя с тях след ония дни, казва Господ: ще полага законите си в сърцата им и ще ги напиша в умовете им."** Евр. 10:16 (виж Ерем. 31:33)

Спомняте ли си, че покорността на човека бе изпитана в градината Еден чрез плода на едно дърво (дървото на различаването между добро и зло – Бит. 2:16–17)? В последните дни на нашето време човешката покорност ще бъде отново изпитана чрез един особен закон Божи (Яков. 2:10). Някога прельстителната змия говореше: **"Господ наистина ли каза...?"**

Какви катастрофални последици има тази човешка непокорност?! (Бит. 3). Съмнение в ясната Божия заповед и днес бива сеяно в човешките сърца от Противника Божи: **"Наистина ли е толкова важно за Бог това за седмия ден?"** Ако трябва да се потвърди това, че неделята не е нищо друго, освен човешка заповед, то не трябва да липсват думите на Исус: **"Добре е пророкувал Исаия за вас лицемерите, както е писано: '...обаче напразно Ме почитате като проповядвате за поучения човешки заповеди...' вие осуетявате Божията заповед за да спазите своето предание!"** Мар. 7:6–9

Също и чрез пророка Езекиил Бог предупреждава своя народ: **"Не ходете по повелята на бащите си и не пазете постановленията [традициите] им, нито се осквернявайте с идолите им, защото аз съм Господ, вашия Бог; в Моите повеления ходете и Моите закони пазете и извършвайте ги, освещавайте още и съботите Ми, и нека те бъдат знак между мен и вас, за да познаете, че аз, Господ, съм ваш Бог."** Езек. 20:18–20; Ерем. 9:12–13.

Човешки закони и техните традиции не ни освобождават от християнския принцип: **"Подобава да се покоряваме на Бог, а не на човеците"** Деян. 5:29; виж 4:19.

За кое ще се решите – за Божията Събота или за папската неделя? (Ерем. 10:2; 3Царе 18:21; 1Царе 15:22–23).

Светият Дух ни вика: **Божият печат**
"Днес, ако чуете Неговия глас, не закорявайте сърцата си... защото оня, който е влязал в Неговата почивка, той си е починал от своите дела, както и Бог от Своите Си. Затова нека се постарам да влезем в тая почивка (Сабат), за да не падне някой в това, да дава същия пример на неверие." Евр. 4:7.10–11.

Само онези ще бъдат избавени, за които Библията казва: **"Тук е нужно търпението на светиите, на тях, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исуса."** Откр. 14:12.

Страшни "язви" и съд ще настанат скоро за всички, които приемат белега, името или числото на звяра, или се молят на него и неговия

образ (т.е. се подчиняват на един божепротивен, религиозно-политически авторитет) и по този начин застават срещу Божията воля и предупреждение (Откр. 13:16–18; 14:9–11; 16:2; 18; 19:19–21).

Това послание за съд може да навее страх у някои, но то е в края на краищата едно спасително известие от любещия ни Бог. **"Понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние"** (2Петр. 3:9)

Всеки искрен ще научи: **"Страха Господен е началото на прояснението"** Пр. 1:7 (виж Лука 12:4–5; Изх.20:20). Страхът се предизвиква единствено от греха (виж Бит. 3:10,11), когато обаче сме приели и получили опрощението на греха чрез Божията любов в Исуса Христа, тогава ще разберем: **"В любовта няма страх, но свършената любов изпъжда страха; защото страхът има в себе си наказание, и който се страхува, не е усъвършенствуван в любовта. Ние любим Него, защото първо Той възлюби нас."** 1Йоан. 4:18.19.

Чувството на изгубеност се превръща в увереност в спасението, а страхът от Бога – в страхопочитание и любов, безпътищата се превръща в целуестепенност и страхът – в радостно очакване на Божественото обещание. Това предложение от Бога, възможността за покаяние и връщане в правия път, е в сила само още за кратко време! Използвайте времето за сериозна проверка на собственото си състояние и за връщане към правия път, защото срокът на милостта изтича преди идването на Христос. Бележите на времето ни известяват, че е дошло най-последното време на тази световна история!

"А Господният ден ще дойде като крадец, когато небето ще премине с бучение, а стихии (елементите) нажежи ще се стърпят, и земята и каквото се е възрило по нея, ще изчезнат... Затова, възлюбени, като очаквате тия неща, старайте се да се намерите чисти и непорочни пред Него, с мир в сърцата си." 2Петр. 3:10.14 (виж Ис. 55:6–9; Мал. 3:17–20).

"Нека чуем края на цялото слово: Бой се от Бога и пази заповедите Му, понеже те важат за всички хора. Защото относно всяко скрито нещо, Бог ще докара на съд всяко дело, било то добро или зло" Екл. 12:13.14.

